

end den, der sædvanligviis kan opnaaes i Kjøb-
staden, som en Følge af, at Kobbersmedene ikke
kunne slaae Metallet i Plader, men igjen maa
afhænde dette til Kobberværkerne. Ligeledes
bringe Kobberførerne Landmanden de gode
stemplede tunge Kobber- og Messingvarer til
hans Hjem, hvor de sælge ham dem, frit til-
bragte, til en langt billigere Priis, end den;
han ellers maatte betale Kobbersmedene, hvilket
ligger i den store Fabriks naturlige Overvægt
over Haandværkeren. Kobberføreren medbringer
endvidere Høleer- og Haffelseknive, som fabri-
keres af Værkerne, og som det ikke kunde be-
tale sig at omføre alene, da de ere af ringe
Værdi. Desuden gjør han Landmanden saa-
danne Indrømmelser med Hensyn til Betalin-
gen, som Kobbersmeden sjelden er istand til at
byde, idet han modtager den afdragsviis og
afhenter Afdragene i Kjøberens Hjem, hvilket
han besøger regelmæssig flere Gange aarlig.
Naar man nu veed, at for Landalmuen ere
Kobberkarverne endnu paa flere Steder det
samme som de ædle Metaller for de høiere
Stænder, et Tegn paa Velstand, og at Besid-
delsen af saadanne er et Maal, de trægte efter, og
som de søge at naae ved Høg Sparommelighed
og ved at gjøre Afkald paa flere Livsnydelsers,
forekommer det os urigtigt, uden Nødvendighed
at fjerne dette Maal fra dem, hvilket man vil
gjøre ved at ophæve Kobberføringen, der har
fundet Sted fra umindelige Tider, først ved
udenlandske Kobberførere, og senere ved de
indenlandske Værkers Betjente.

Det er vistnok muligt, at der efterhaanden,
navnlig efter 1ste Januar 1862, vil nedsette
sig flere Kobbersmede paa Landet; men det lig-
ger i dette Haandværks Natur, at det ikke vil
blive saa mange, at det i nogen væsentlig Grad
vil forandre de nu bestaaende Forhold.

Det stod imidlertid endnu tilbage for os, da vi
fandt, at hverken Statens eller Landboernes
Larv fordre Ophævelsen af Kobberføringen,
at undersøge, om Kobbersmedene med Rette
kunde fordre den. Vi fandt da som omtalt,
at Kobbersmedene ikke kunde byde Kjøberne de
Fordele, som Kobberværkerne, at Kobberføring
har bestaaet fra indenlandske Fabrikker i et
Aarhundrede, og tidligere været benyttet ude-
lukkende af Ublændinge, at enhver Kobbersmed

har kjendt denne Concurrence, da han etablerede
sig, og at Omordningen af disse Forhold ikke er
lovet dem, skjøndt det har været et længe næret
Ønske. I 1838 ansøgte Kobbersmedene om Kob-
berføringens Ophævelse, men in subsidium om at
blive deelagtige i Netten til den; i 1842 ind-
kom et Andragende til Viborg Stænder om,
at Kobbersmedene maatte faae Ret til Kobber-
føring, men siden 1851 ere Forbringerne stegne.
Nu ville de kun, at Netten skal betages Kobber-
værkerne til Fordeel for dem, og de støtte
Forbringeren fornemmelig paa, at de ere i en
anden Stilling end andre Haandværkere; men
have de ikke altid været i denne exceptionelle
Stilling? Vi ville imidlertid gjerne tilraade
Thinget, at komme dem imøde, paaagte deres
Beføvninger, og udjevne denne Forskjel, men
vi indsee ikke, at det, naar man vil være ret-
færdig mod alle Parter, kan skee paa anden
Maade end den, vort Lovforslag tilsigter, at
give dem Ligeberettigelse med Kobber-
værkerne; thi at ophæve Kobberføringen
alene i Kobbersmedenes Interesse vil være det
samme som at beskaffe Landbefolkningen til For-
deel for dem, og dette finde vi ikke Anledning til
at indstille. Den Indvending, at Rettigheden
ikke vil være Kobbersmedene til Vaade, kunne
vi ikke lade gjælde, da vi kunne bevise, at flere
Kobbersmede lade omføre og forhandle Kobber-
varer, omend skjøndt de ere uberettigede dertil.
Dette viser tydeligt, at Rettigheden vil være flere
af dem til Gavn, og at den er værd at modtage.

At give Ligeberettigelse til Kobberværkerne og
Kobbersmedene er derfor den Ordning af Sagen,
vi foreslaae. Den er efter vor Formening ikke alene
den retfærdigste men ogsaa den meest sparsomme,
da man undgaaer Udbetalingen af de 15,000 Rbd.,
der er foreslaaet stillet til Ministeriets Naadighed
for at affjøre Brede den reelle Ret, dette Værf
har til at omføre og forhandle Kobber, hvilken i
flere Aar har været ubenyttet og mulig vil
vedblive at være det, hvis vort Forslag vinder
Thingets Tilslutning, da Privilegiet i saa Fald
bliver af ringere Værdi. Vilde man derimod
ophæve Netten til Kobberføring for Alle med
Undtagelse af Brede og ikke affjøre dets reelle
Privilegium, vilde dette jo sandsynligviis blive
mere værd end det nu er og mulig foranledige,